

PROMOTING A FUTURE OF
PEACE AND SECURITY IN THE MIDDLE EAST

Grupa Robocza ds. Bezpieczeństwa
energetycznego
Warszawa | 24 października 2019 r.

Oświadczenie Podsumowujące Grupy
Roboczej

Robocza wersja tłumaczenia

**Grupa robocza ds. bezpieczeństwa energetycznego
Warszawa, 24 października
Oświadczenie podsumowujące grupy roboczej**

W dniu 24 października 2019 r. Polska była gospodarzem spotkania Grupy Roboczej ds. Bezpieczeństwa Energetycznego w ramach Procesu Warszawskiego. Współprzewodniczącymi obrad były Polska i Stany Zjednoczone.

Kontynuując dyskusję zapoczątkowaną w czasie spotkania ministerialnego poświęconego budowaniu pokoju i bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie (luty 2019 r.), Grupa robocza wskazała na różnorodne zagrożenia dla infrastruktury energetycznej na świecie, w tym naturalne, fizyczne i technologiczne, które utrudniają produkcję, transport i dystrybucję energii. Pojawiają się także zagrożenia ze strony międzynarodowych organizacji terrorystycznych, sieci kryminalnych oraz państw przejmujących kontrolę nad zasobami energetycznymi lub wykorzystujących je do finansowania nielegalnych działań, które w sposób bezpośredni zagrażają stabilności i bezpieczeństwu w wymiarze regionalnym i międzynarodowym.

Grupa robocza rozpatrywała trzy kwestie istotne dla bezpieczeństwa i odporności sektora energetycznego na Bliskim Wschodzie, a także omówiła praktyczne kroki, które mogą być podejmowane w regionie i na świecie w odpowiedzi na te wyzwania.

Pierwszą kwestią była ochrona krytycznej infrastruktury energetycznej. Wzmocnienie odporności infrastruktury krytycznej na bieżące zagrożenia, poprzez efektywne zarządzanie ryzykiem i bliższą współpracę, jest istotne dla stabilności na globalnych rynkach energetycznych. Wspólne wysiłki na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa w sektorze energetycznym powinny obejmować zintegrowane podejście: koordynację w ramach rządów, współpracę międzyrządową, a także współdziałanie między rządami i sektorem prywatnym oraz właściwymi organizacjami i instytucjami międzynarodowymi. Wspólna i skoordynowana ochrona krytycznej infrastruktury energetycznej może efektywnie powstrzymać zagrożenia stwarzane przez państwowe i niepaństwowe podmioty działające na rzecz destabilizacji sytuacji, sprzyjać inwestycjom, a także wpływać pozytywnie na gospodarkę światową poprzez ograniczenie wahań cen ropy naftowej i wzmocnienie bezpieczeństwa dostaw. Zaprezentowane doświadczenie wielu państw w zakresie ochrony krytycznej infrastruktury energetycznej było podstawą dyskusji w ramach grupy roboczej na temat dobrych praktyk i szukania dróg współdziałania państw w promowaniu ich regionalnej i międzynarodowej efektywnej implementacji. Dyskusja ukazała także znaczenie promocji regionalnych i międzynarodowych środków budowy zaufania w sektorze energetycznym, takich jak dzielenie się informacjami o potencjalnych zagrożeniach dla infrastruktury energetycznej, budowanie bezpieczeństwa i niezawodności wielonarodowych projektów w zakresie infrastruktury energetycznej, dzielenie się dobrymi praktykami i rozwijanie skutecznych narzędzi dla zarządzania w czasie i po

wystąpieniu sytuacji kryzysowych. Wszystkie delegacje mogą odnieść korzyści ze współpracy w ramach ochrony krytycznej infrastruktury energetycznej.

Drugą kwestią poruszoną podczas spotkania była spójność łańcucha dostaw produktów naftowych w kontekście zwalczania przemytu i ograniczania możliwości czerpania korzyści z nielegalnego handlu ropą. Sprzedaż ropy tego rodzaju stanowi podstawę funkcjonowania zbrojnych grup i jest lukratywnym źródłem dochodów dla międzynarodowych organizacji kryminalnych. Poprawa przejrzystości łańcucha dostaw pozwoli ograniczyć możliwości dostępu wymienionych podmiotów do rynków zbytu i źródeł dochodu. Grupa robocza rozpatrywała także sposoby wzmocnienia przejrzystości na światowych rynkach handlu surowcami. Państwa uczestniczące w pracach grupy roboczej rozważą współpracę z sektorem finansowym, prywatnymi międzynarodowymi spółkami paliwowymi, narodowymi spółkami paliwowymi i sektorem handlu surowcami, aby wypracować dobre praktyki, zapewniające integralność łańcucha dostaw i określające w sposób przejrzysty pochodzenie i odbiorcę końcowego surowców energetycznych. Te dobre praktyki mogą stać się standardem dla przemysłu, który ma możliwość ograniczania przemytu produktów energetycznych i wzmocnienia transparentności całego łańcucha dostaw. Trzeci pakiet liberalizacyjny UE mógłby stać się ważnym punktem odniesienia dla tych dobrych praktyk, nie tylko na Bliskim Wschodzie, ale także w skali globalnej. Ponadto warto nadmienić, że ostatnie, znaczące odkrycia gazu we wschodniej części Morza Śródziemnego oraz ustanowienie Forum Gazowego Wschodniego Morza Śródziemnego będą miały silny wpływ na rozwój ekonomiczny i sektora energetycznego regionu i mają żywotne znaczenie dla jego bezpieczeństwa energetycznego.

Trzecią kwestią jest zwiększenie poziomu bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację źródeł energii. Uczestnicy odnotowali wykorzystywanie infrastruktury energetycznej do osiągania celów politycznych, a także znaczenie posiadania zróżnicowanych źródeł energii, które są mniej narażone na atak lub niewłaściwe wykorzystywanie. Grupa robocza omawiała także kwestie dotyczące dywersyfikacji źródeł energii, w tym zwiększenie udziału odnawialnych źródeł w narodowym i regionalnym miksie energetycznym oraz zwiększenie efektywności energetycznej. Szersze wykorzystywanie odnawialnych źródeł i zwiększanie efektywności energetycznej pozwoliłoby państwom na przeznaczenie większej ilości surowców energetycznych na eksport, a tym samym na zasilenie dochodów budżetowych i lepsze wykorzystanie wolnych mocy na światowym rynku węgłowodorów. Grupa robocza omawiała także dobre praktyki dla inwestycji w sektorze odnawialnych źródeł i efektywności energetycznej, poprzez wspieranie bliższej współpracy między głównymi podmiotami – rządami, producentami technologii i instytucjami finansowymi.

Poniższe kraje wniosły wkład do oświadczenia grupy roboczej:

1. Afganistan
2. Arabia Saudyjska
3. Australia
4. Austria
5. Bahrajn
6. Belgia
7. Brazylia
8. Bułgaria
9. Cypr
10. Czarnogóra

11. Czechy
12. Egipt
13. Finlandia
14. Grecja
15. Gruzja
16. Hiszpania
17. Holandia
18. Izrael
19. Japonia
20. Jordania
21. Litwa
22. Maroko
23. Niemcy
24. Norwegia
25. Polska
26. Portugalia
27. Republika Korei
28. Rumunia
29. Słowacja
30. Słowenia
31. Stany Zjednoczone
32. Węgry
33. Wielka Brytania
34. Włochy
35. Zjednoczone Emiraty Arabskie